

ಮಹಿಳೆಗೆ ತನ್ನದೆನುವ ಯಾವ ಭದ್ರತೆಯೂ ಇಲ್ಲದ ಸಾಮಾಜಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಇದೆಲ್ಲ ತನ್ನದೇ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಬದುಕಿಂತಾದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಇವು ತರೆದು ತೋರುತ್ತವೆ.

ಬೆಳ್ಗಿದ್ದವರಿಗೂ, ಬೆಳ್ಗಿಲ್ಲದವರಿಗೂ ಸೇನ್ಸೋ ಅನ್ನವುದು ಬ್ರಹ್ಮ ಮಾತ್ರ. ನಿರಂತರ ತನ್ನದಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹೋರಾಟ, ಅಸ್ತಿತ್ವ ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿತ್ಯ ನಡೆಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಪ್ರೇಮ-ಕಾಮಗಳು ಇದರಿಂದ ಹೋರತ್ತಲ್ಲ. ಗಂಡಿನ ಜಗತ್ತಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನ ಮತ್ತು ಬೇರೆಯ ಸ್ವರೂಪ ಮಹಿಳೆಯರ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ. ಹಂಡತಿಯಾಗಲಿ, ಪ್ರೇರಿಸಿಯಾಗಲಿ ತನ್ನ ಒಡವೆಯಂತೆ ಕಾಳಿವ ಮನಸ್ಸು ವಿಶ್ವಪ್ರಧಾನ ಅಧಿಕಾರ ಕೇಂದ್ರಿತ ನೆಲೆಯಿಂದಾಗಿ ತನಗೆ ತಾನೆ ರೂಪಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇದು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೂಂದು ಮಹಿಳೆ ವಿಶ್ವಪ್ರಧಾನ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅವಶಲ್ಲೂ ಅರಂತಹದೇ ಅಧಿಕಾರ ಕೇಂದ್ರಿತ ನೆಲೆಯಾಗಿ ಸಾಫಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಥಗಾತ್ರ ಹೇಳುವಂತೆ ‘ಕರುಣೆಯಿಂದೂ ಒಲವಾಗಲೋಲ್ಲದು’ ಇದು ಲಿಂಗ, ಜಾತಿ ಮತ್ತು ವರ್ಗದ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿ ಸಾಫಿತ ವೆಲ್ಲಗಳ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ‘ಪದುಮ ಪುರುಷ’ದ ಕಥಗಳು ಇಂತಹ ಸರೀಣ ಭಾವಗಳನ್ನು ಒದುಗರಿಗೆ ಸರಳವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಮೌಲಿಕವಾಗಿ ದಾಖಿಸುತ್ತವೆ.

ಮಹಿಳೆಯರ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಖಾಸಗಿಯಾಗಿಸುವ ಮೂಲಕ ಅವರನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಲು ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಅಸ್ತಾವಾಗಿ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ‘ಮಾವಿನ ಮರದ ನೆರ್ಲಲ್ಲಿ’ ಕಥೆಯ ಸಂಯುಕ್ತ ಒಳ್ಳೆಯ ಉದಾಹರಣೆ. ಸಂಯುಕ್ತಾತ್ಮಕ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಕಿರಿಯಾಗುವ ಮನಸ್ಯ ಒಡತಿ ಗೀತಾ. ಗೀತಾಲ್ಕಿಗೆ ಆಕೆಯ ಗಂಡ ಹೇಳುವ ಮಾತು ಮಹಿಳೆಯರ ಸಮಸ್ಯೆ ಸಾಮಾಜಿಕವಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. “ಕೆಲಸದಿಂದಾಚಿಗೆ ಅವರುಗಳನ್ನು ಎಂಟರೋಟ್ನೋ ಮಾಡಬೇಡ ನೀನು. ಅವರ ಹಂಚಾಯಿಗೆ ತಲೆ ಕೆಡುತ್ತೆ. ಸಣ್ಣಪ್ರಣ ಸಹಾಯ ಮಾಡು, ಬೇಡ ಅಂದವರು ಯಾರು? ಅದ್ದು, ಅದರ ತಲೆನೋವನ್ನು ಮನೆ ಒಳಗೆ ತಂದು ಹಚ್ಚೋಬೇಡ”. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವಾಗುವುದೇ ಮಹಿಳೆಯರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಖಾಸಗಿಯಾಗಿಸುವುದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಯಾವುದೇ ವಿಚಾರ ಮನಯೋಜಿಸಿದು. ಅದು

ಪುಸ್ತಕದ ಹೆಸರು: ಪದುಮ ಪುರುಷ

ಲೋ: ಎಚ್.ಆರ್. ಸುಜಾತಾ

ಪು: 95 ಬೆ: 140

ಪ್ರಕಾಶನ: ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಕಾಶನ

ಫೋನ್: 99720 89471

ಬಾಗಿಲು ದಾಟದರೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಒಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿ ಚರ್ಚೆಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕೈಟುಂಬಿಕ ಹಿಂಸೆಯ ಪ್ರತಿಬಂಧಕ ಕಾಯ್ದು ಜರಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅದರಿಂದ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಲಾಭವಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಖಾಸಗಿಯಾಗಿರುವ ಮಹಿಳೆಯರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಿ ಇದೊಂದು ಕೈಟುಂಬಿಕ ಸಮಸ್ಯೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಇದೊಂದು ಇಬ್ಬರು ಮನುಷ್ಯರ ಸಂಬಂಧ ಎಂಬುದನ್ನು ಮೊದಲು ಸಾರ್ವಜನಿಕರಲ್ಲಿರು ಒಪ್ಪಿ ಅಂತರಾತ್ಮವಾಗಿರುವ ಖಾಸಗಿಯಾಗುವ ವಿಷಯದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಕಾಯ್ದೆಗಳನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸುವ ಕಾನೂನು ಪಾಲಕರು ಈ ಸಮಾಜದ ಪ್ರಜೆಗಳೇ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುವ ಹಿಂಸೆಗೆ ಪರಿಹಾರವಿಲ್ಲ. ಅದರೆ, ಸ್ತುತಿಗಳ ಮಹಿಳೆಯರೇ ಹಿಂಸೆಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ದ್ವೀರ್ಘ ಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಸಂಯುಕ್ತ ಸಮಿನಾಳಾಗಿ ತನ್ನ ಮೂಲಕ್ಕೆ ತೆತ್ತುಕೊಂಡು ತವರ ಅಸರೆ ಮತ್ತು ಇರರೂ ನೀಡುವ ದ್ವೀರ್ಘದಿಂದ ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕಾಗಿ ಸೆಣಿಸಾಡತೋಡಗಿದಾಗ